

Forslag ikke bør antages. Der maa her naturligtvis tages Hensyn til det nærværende Lovsprog. Jeg mindes i dette Dieblif ikke, at Udtrykket „aldeles frifindes“ bruges andetsteds i vor Lovgivning end i Stænder- og Communallovgivningen.

I Forordningen af 15de Mai 1834, § 3, der findes netop det Udtryk: „aldeles Frisfindelse“. Naar jeg nu spørger om, hvem der i Stænderforordningens Sprog er „aldeles frifunden“, saa maa ikke alene den bebragtes som aldeles frifunden, der frifindes uden at udrede Omkostningerne, men ogsaa den, der frifindes imod at udrede Omkostningerne; Modfætningen er her blot Frisfindelse for videre Tiltale; det er i denne Forstand, at Udtrykket „aldeles Frisfindelse“ bruges her, aldeles det samme som Frisfindelse; forskjellig paa den ene Side fra Frisfindelse for videre Tiltale, forskjellig paa den anden Side fra Frisfindelse for ubesøiet Tiltale; nu troer jeg, at de Herrer, som have stillet dette Forslag, uagtet de samme for en stor Deel kort efter have været med at erindre om Nævninger, havde gjort vel i selv at erindre „Nævningerne“; thi, dersom de tilstrækkeligt havde tænkt sig ind i Nævninge-Indreningen, saa vare de ikke komne og havde holdt os for Die en Frisfindelse for videre Tiltale og en Frisfindelse med Omkostninger og en uden Omkostninger og aldeles Frisfindelse, og en Frisfindelse for ubesøiet Tiltale; de vilde da kun have tænkt paa skyldig og ikke skyldig, thi det kjender man i den Proces, hvor der er Nævninger, og det troer jeg, vi skulle holde os til og ikke indlade os paa alle de andre forskjellige Frisfindelsesmaader.

Mourier: I hvad den sidste ærede Taler yttrede angaaende Betydningen af „aldeles Frisfindelse“ i de af ham nævnte Anordninger, er jeg fuldkommen enig med ham. Men det rammer ikke, hvad jeg har anført. Jeg udtalte mig kun om den fra hiin Betydning noget afvigende, men dog i sig ingenlunde sprogsstridige Forstaaelse, hvori Udtrykkene: „frifindes den Tiltalte aldeles“ i det omhandlede Endringsforslag maatte tages ifølge dette Endringsforslags eget Indhold. Dette sagde jeg udtrykkeligt. Og, hvad jeg

heraf har tilladt mig at udlede, lader sig neppe med Føie modsigge. Jeg troer ganske vist at turde regne paa de Herrer Forslagsstilleres Bifald, naar jeg har forudsat, at de ved „aldeles Frisfindelse“ ikke have tænkt paa Frisfindelse med Paalæg af Sagens Omkostninger; thi en mere skærende Modsigelse, en større Usammenhæng, end der ved en modsat Fortolkning vilde komme ind i Forslaget, lader sig vaanseligen tænke. Forslaget vilde jo ellers ligefrem lede til, at, naar en Tiltalt blev frifunden saaledes, at det blev paalagt ham at erstatte det Offentlige Sagens Omkostninger, saa skulde ved Siden deraf det Offentlige igjen erstatte ham „tilføiet Krænkelse, Tab og Skade“, og begge disse gjensidige Erstatninger skulde hver for sig begrundes ved Sagens Bessaffenhed. Dette kan dog fornøstigtvis ikke have været de ærede Forslagsstilleres Mening.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af følgende Medlemmer: Jespersen, la Cour, Johansen, K. Pedersen, J. Christensen, Boserup, L. Hansen, Stau, Kampmann, Fuglede, Grønberg, Broberg, Poulsen, Hjerrild og Blad.

Bed den derpaa foretagne Afstemning blev det med 56 Stemmer mod 12 vedtaget, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Det af Bardenfleth, Madvig, Clausen, Damkjær, Frølund, Hall, Krieger, Schack, J. E. Larsen, Mourier, Monrad, Fenger, Otterstrøm, Jespersen og Ussing stillede Forslag til § 14:

At Ordet „strafværdig“ i anden Linie udgaaer,

eenstemmigt vedtoges med 65 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning bortfaldt Endringsforslagene under Nr. 25.

2) Forslag til § 14 af:

J. A. Hansen. Sidenius. Spandet. Barfod. Ingstrup. B. Christensen. Gleerup. C. H. Hansen. Andresen. K. Pedersen. Jacobsen. Johansen. Winther. K. Sørensen og P. Knudsen.